

hrvatskog naroda? Zašto gospoda biskupi nisu izdali takvu poslanicu i dali je čitati u svim crkvama protiv klanja i strijeljanja koja su vršili ustaše i Nijemci nad desetinama hiljada Hrvata, najboljih sinova hrvatskog naroda? Zašto se nisu bunili protiv najstrašnije ljudske klaonice — logora u Jasenovcu, gdje su ustaše podjednako uništavali i Srbe i Hrvate na desetine i stotine hiljada? Zašto onda nisu bili spremni dati svoje živote kao duhovni pastiri za stotine hiljada hrišćana — a sada izjavljuju da su spremni na svaku žrtvu zbog agrarne reforme i svojih ličnih interesa? Nije li to malo čudno i suviše prozirno? Znadu li ko su bili oni svećenici za koje se sada oni zauzimaju? To su bili okorjeli ustaše-koljači i duhovni inspiratori ustaških pokolja. Jesu li ikad i jednoga takvog zločinca osudili ili izopćili iz crkve? Nisu, već obratno. Oni hoće iz njih načiniti mučenike. Oni se zauzimaju za grobove onih zlikovaca, ustaških koljača, koje je dostigla ruka narodne pravde. A zašto se ne zauzimaju za grobove ustaških žrtava? Za grobove one sitne nevine djece koja su ginula od krvničkog noža na majčinim grudima? Jesu li ikad išli na grobove u kojima leže hiljade i hiljade nevinih ustaških žrtava? Nisu. Šta to znači? To znači da su njima draži grobovi ustaških koljača, nego grobovi nevinih žrtava.

NIKOLA KALIĆ
ADOLF DRAGAŠEK
IVAN FUMIĆ
TVRDE ISTO

Znadu li oni da su se u Širokom Brijegu u Hercegovini, zajedno s Nijemcima i ustašama, borili i mnogi frađi protiv naše oslobođilačke vojske? Oni su tu, razumje se, izginuli zajedno s Nijemcima i ustašama, i ovi sada to nazivaju progonom crkve. Zašto je baš Hercegovina i Bosna dala najviše ustaških voda i koljača? Krvnik Pavelić i mnogi njemu slični bili su đaci škola kojima su rukovodili redovnici. Redovničke škole i gimnazije u Bosni i Hercegovini bile su glavni rasadnik mržnje među Hrvatima protiv Srba i muslimana. Škole franjevaca i redovnika usmislile su u srce hrvatskog naroda u Hercegovini i Bosni stršnu mržnju čiji su se rezultati ispoljili pod kriminalnim zlikovcem Pavelićem. Onaj divni narod u Hercegovini i Bosni bio je zaveden i bio je potstican na one strašne zločine, koje će naši narodi pamtitи dok bude svijeta. Mnogi od onih koji

IOSIP BROZ TITO

OD IZDAVAČA

II

IZGRADNJA NOVE JUGOSLAVIJE

KNJIGA PRVA
od septembra 1945.

Građiva druge knjige očekuju, govor, intervju i druga Tito raspoređuju u besplatnoj časopisu "Narodno pozdravlje" i prenose razne informacione i političke novine, spisatieljice i organizacije druge Tito. Knjiga je u početku takođe bila u poslovima, govoru i okupaciji, nešto se u vremenu mijenjalo, a u poslovima raspoređena su uključeni i nekoč u poslovima zanemarjeni.

1948
KULTURA